PRAĆENJE PACIJENATA SA SINDROMOM GORNJE ŠUPLJE VENE PRIJE I POSLIJE POSTAVLJANJA PERKUTANE TRANSLUMINALNE ANGIOPLASTIKE

JURIĆ M.[1], Rubelj Grahovac K.[1], Majerić M.[1], Radaković Đ.[1]

[1] KBC Zagreb, Klinika za plućne bolesti Jordanovac, Zagreb, Croatia
Zavod za tumore pluća i sredoprsja

Objective:

PRAĆENJE PACIJENATA SA SINDROMOM GORNJE ŠUPLJE VENE PRIJE I POSLIJE POSTAVLJANJA PERKUTANE TRANSLUMINALNE ANGIOPLASTIKE

CILJ

Perkutana transluminalna angioplastika je minimalno invazivni postupak koji se koristi za otvaranje blokirane ili sužene krvne žile nakon koje se omogućava uspostavljanje nesmetane cirkulacije krvi. Hibridnom intervencijskom žicom i kateterom prijeđe se kroz subokluziju, a potom se postavi stent. Posljednjih godina sve češće se koristi u liječenju sindroma gornje šuplje vene (SVCS) kod oboljelih od raka pluća. Kuo i sur. u radu objavljenom 2017, godine u Journal of the Chinese Medical Association sugerirajuje da bi postavljanje stenta trebalo koristiti kao tretman prve linije kod malignu opstrukciju gornje šuplje vene.

Cilj ovoga istraživanja je ispitati učinkovitost postavljanja PTA kod bolesnika oboljelih od karcinoma pluća.

METODE

Istraživanje je provedeno na 18 bolesnika kojima je postavljen PTA -stent tijekom proteklih 12 mjeseci na KBC-u Zagreb, Kliničkog zavoda za intervencijsku radiologiju. Svi pacijenti se primarno liječe na Zavodu za tumore pluća i sredoprsja Klinike za plućne bolesti Jordanovac. Uvidom u praćenje zadanih parametara o stanju pacijenta, te medicinskoj i sestrinskoj dokumentaciji prikupljeni su podaci o načinu prijema u bolnicu, stupnju samostalnosti pacijenta, oksigenoterapiji, dispneji ,podnošenju napora, fizikalnom statusu, ordiniranoj terapiji, subjektivnom osjećaju pritiska u prsima prije i poslije postavljenog stenta.

REZULTATI

Obradom podataka doznajemo da je kod 100% bolesnika u tijeku aktivno onkološko liječenje, 41% bolesnika je primljeno putem hitne službe kao progresija osnovne bolesti, 100% bolesnika se žalilo na osjećaj pritiska u prsima prije postavljanja stenta, dok je kod 15% bolesnika taj osjećaj bio prisutan i nakon postavljanja PTA stenta. Prije postavljanja stenta kod 83% bolesnika je zabilježena dispneja, dok se kod svega 10% zadržala i poslije zahvata. Oksigenoterapiju je zahtijevalo 25% bolesnika prije postavljanja stenta, dok je 12 % zahtijevalo primjenu kisika i poslije zahvata. Otečenost glave i vrata je bila prisutna u 100% ispitanika, poslije zahvata nitko od bolesnika nije imao taj simptom.

ZAKLJUČAK

Intervencijska radiologija je grana radiologije koja se bavi minimalno invazivnim postupcima u terapiji liječenja tumora, koji se izvode pod kontrolom kompjuterizirane tomografije. Obradom prikupljenih podataka bolesnika s karcinomom pluća liječenih u Zavodu za tumore pluća i sredoprsja, Klinike za plućne bolesti Jordanovac vidljivo je da je postavljanje perkutane transluminalne angioplastike učinkovita metoda liječenja te doprinosi cjelokupnom poboljšanju stanja bolesnika.